

MARK (32) WOONT SAMEN MET ZIJN VRIENDIN ESTHER IN AMSTERDAM. IN OKTOBER 2015 OPENDE HIJ DE DEUREN VAN GASTOUDEROPVANG MARK THE MANNY. DAARNAAST IS MARK BEHEERDER VAN BUURTMOESTUIN SOEPTUIN BREDIUS EN WERKT HIJ ALS FREELANCER BIJ NATUURSPEELTUIN HET WOESTE WESTEN.

LIEVE FRIDA BLUE

Moeder Maria tilt Frida Blue (anderhalf) uit haar fietsstoeltje, kust haar gedag en zwaait nog even als ze de straat uit fietst. Het kleine meisje lacht, pakt mijn hand en stapt wiebelig over de drempel. En nu? Ik jok als ik schrijf dat het vanaf dag één appeltje-eitje was, mijn kakelverse gastouderschap. Voordat ik met Mark the Manny startte, werkte ik jarenlang met kinderen van vier tot twaalf jaar. Frida Blue, het eerste kindje dat bij mij over de vloer komt, eet, slaapt, huilt, lacht, brabbelt en onder haar schattige outfit poept en plast ze haar luier vol. Collega's om mee te sparren heb ik niet, dus of ik het goed doe, merk ik aan Frida Blue en pols ik bij mezelf. De lat ligt hoog, want ik wil de beste zijn die ze zich kan wensen. *'In de maneschijn, in de maneschijn...'* Ik speel op de gitaar en zing over een duizendpoot die schoenenpoetser is. Frida Blue trekt twee LEGO-stenen uit elkaar en ik ben apetrots: 'Goed zo, Frida!'. Ze klautert op een houten stoeltje en ik klap in mijn handen: 'Yay!' Klaar om te vangen, dat dan weer wel. Foto's en videotjes gaan in de WhatsApp-groep naar Maria en

haar man Rhon. Buiten is het fris, maar we gaan eropuit: rubberlaarsjes aan, stampen in de regenplassen en trommelen met stokken op boomstammen. Frida Blue heeft pret en ik ben in mijn element. Ik warm een biologische lunch op, geef fruithapjes, neurie slaapliedjes en verschoon luiers, een-op-een met een meisje van anderhalf. Ondenkbaar in mijn vorige baan: ook ik kreeg na Robert M. te maken met het vierogenprincipe en dat leefde ik op de automatische piloot na. In mijn achterhoofd speelt een verhaal dat ik van een medewerker van Het Woeste Westen hoorde. Een mevrouw had argwanend aan haar gevraagd: 'Die Mark, met dat rare verhaal over die gastouderopvang, is dat waar?'. Goed, ik sta met 1-0 achter als man in de kinderopvang, maar ik ben vastbesloten om die wedstrijd te winnen. Voor nu sta ik voor Frida Blue en haar ouders in elk geval op voorsprong. 'Wij hebben een manny!' verkondigen ze aan iedereen die het maar horen wil. Frida Blue zit aan het eind van een intensieve week voorop bij haar moeder en ik zwaai nog even als ze de straat uit fietst: 'Dag, lieve Frida Blue! Tot maandag!'

'IK STA MET 1-0 ACHTER
ALS MAN IN DE
KINDEROPVANG'